



Girona, 9 de setembre de 2008

Mor Josep Riera i Micaló, president de la Demarcació de Girona del COAC

Josep Riera i Micaló (Banyoles, 1950) va morir ahir al vespre a l'Estartit, als 58 anys d'edat, després d'una llarga malaltia. Arquitecte per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona ETSAB des de l'any 1977, va accedir a la presidència de la seu gironina del COAC l'any 2004

Professionalment, des d'un primer moment s'associa amb els arquitectes Jordi Crous, Jaume Grabuleda formant l'estudi Crous / Grabuleda / Riera Arquitectes. Posteriorment, també s'hi afegeix Joan Grabuleda. El despatx té obra pública i privada, comptant amb nombrosos edificis d'habitatges com el Coliseum a Girona (1981), a la Villa Olímpica de Banyoles (1990), entre d'altres. També han projectat diverses cases unifamiliars i aïllades a Banyoles, Colera, Sant Feliu de Guíxols, Cadaqués, etc. Entre la seva obra també hi trobem la Rehabilitació del Museu Arqueològic de Banyoles (1981), l'adequació de l'entorn de l'estany de Banyoles amb Jeroni Moner i Joaquim Figa (obra seleccionada pels Premis FAD de 1992), la reforma dels Laboratoris de Sanitat a Girona (1981), l'edifici del GEIEC al barri de Sant Narcís de Girona (1993), la piscina municipal de Palafrugell (2001), l'IES Santa Eugènia de Girona (obra finalista als premis d'Arquitectura de les comarques de Girona del 1997), de la Llar d'infants de Salt (2006), entre d'altres.

Josep Riera també ha estat vinculat des de molt jove al COAC. Entre els anys 1978 i 1980 va ser membre de la Junta Directiva de Girona i, posteriorment, cap dels serveis de cultura. També, fou delegat a Girona per la Hermandad Nacional de Arquitectos en diferents períodes.

Fou membre fundador del grup TINT 1 i TINT 2. Ha comissariat nombroses exposicions entre les que hi ha Obra Vista. Arquitectura d'avui a Girona (1992) i Josep Donés i Torras. Una mirada (2004).

Entre les seves publicacions hi trobem Atlas I Girona Ciutat i Atlas II Ciutats de Girona, en co-autoria amb Ramon Castells i Bernat Catllar; Banyoles a l'ombra del JJOO '92; El Kitsch Domèstic; La cromolitografia religiosa; La terrissa negra; La Masia. Història i tipografia de la casa rural catalana; El romànic al Pla de l'Estany i Guia d'Arquitectura del Pla de l'Estany. També és autor de nombrosos escrits publicats a la premsa local i en revistes relacionades amb l'arquitectura.

La malaltia finalment ha pogut amb ell. Quan vam saber del seu diagnòstic, una informació complementària era tremendament colpidora: amb el seu estat, l'esperança de vida a tres anys és del 3%. Fins hi tot en això, que no dominava, en Josep ha estat únic.

De sempre vinculat al Col·legi, des de fa 5 anys n'ostentava la presidència de la Demarcació. Amb ell s'ha mantingut una extensa activitat cultural i de servei, s'ha intensificat una presència pública del col·legi en l'activitat social i en els medis, i gràcies a ell, s'han pogut materialitzar iniciatives d'interès públic com la formulació de la Fundació Rafel Masó a partir de la cessió de la casa familiar.

En aquests darrers tres anys no va deixar-se guanyar en cap moment per la malaltia. A Girona, a Barcelona, a Madrid, a poques sessions de Juntes o del Consejo, no vàrem tenir la seva presència. Poques presentacions, poques inauguracions a Figueres, a Olot i a Girona no les va presidir. Fins i tot en moments físicament durs, com el de la darrera Junta General a Girona, o a l'Assemblea de Barcelona d'abans de Nadal.

El motivava el deure però també, com no, la passió. La passió per l'arquitectura i per la cultura. Per reivindicar la defensa del patrimoni i la rellevància que un concurs públic pot donar-li a un equipament essencial i central com l'estació del TAV. Però també per escriure articles sobre un llibre de pensament d'en Quim Español o sobre les escultures transitables d'en Pep Admetlla. Una passió, tanmateix, que es desbordava amb la gent, amb el contacte humà. Amb tota la gent del col·legi, amb els amics, com no, amb els arquitectes ... Encara aquests darrers dies quan t'agafava la mà, parlava de com cap al final de l'any hauríem de fer una trobada amb els arquitectes de la demarcació en substitució de la Festa patronal que no havíem pogut fer, doncs aquest era un acte de proximitat amb els companys, una important trobada amb la gent.

Ara ja no podrà ser, ja no amb en Josep. La gent que hem treballat amb ell, la gent que el coneixíem, el trobarem a faltar. El Col·legi d'Arquitectes de Catalunya ha perdut un dels seus representants més excepcionals.

Junta Directiva de la Demarcació de Girona

Per a més informació:

Departament de Comunicació COAC Girona: Vanessa Masip. Tel. 972 .41.28.96 – A/e: premsa.gir@coac.net
Sala de Premsa: http://www.e-coac.org/premsa/e-coac_noticies/